

Je to ještě jinak: Útok USA na Rusko skrze kyjevský režim je jen zástěrka. Cílem je zkáza ekonomiky a hlad ve světě – včetně Západu. Že to nedává smysl? Pro trockistické šílence, kteří ovládli Washington, ano. To je ten Velký reset!

MICHAEL HUDSON analyzuje skutečné příčiny ukrajinského konfliktu Západu s Ruskem a vidí i skutečné důsledky, které mají vést nejen k úplné závislosti Evropy na Spojených státech, ale především jsou další pákou k „redukci“ světové populace a zotročení jejího zbytku finanční oligarchií

Katie Halperová udělala rozhovor s významným nemainstreamovým americkým politologem profesorem Michaelem Hudsonem. V naší části světa je zavedena téměř totální informační blokáda a cenzura jiných než „povolených oficiálních informací a názorů“ na vše, co se týká skutečné role Západu v jeho boji s Ruskem na zástupném ukrajinském bojišti. V USA to tak ještě úplně není. Svoboda slova, ač také tvrdě omezována, tam ještě zčásti funguje.

Proto máme za to, že naše čtenáře bude zajímat, jak celý problém analyzuje Američan nenapojený na vládu, Pentagon a zbrojařský průmysl:

Pane profesore, jaké jsou ekonomické zájmy, které řídí konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou – respektive konflikt mezi Ruskem a Spojenými státy? A jaké jsou, a hlavně budou jeho hospodářské důsledky?

Záleží na tom, ze které strany se na to díváme. Z ruské strany ekonomické faktory nejsou primární. Rusko bylo ohroženo rozšiřováním NATO a jeho plánem skrze kyjevský režim zaútočit na ruský mluvící oblasti Ukrajiny. Takže ruské motivace byly převážně národní a politické. Západní, především americké, jsou však zcela odlišné.

Vidíme, že dosavadním výsledkem je další velké urychlení růstu cen paliv, ropy, energií a všech možných dalších surovin – a jejich nedostatek. A současně obrovské zvýšení cen zemědělských produktů při současně klesajících dodávkách. To způsobí, že většina zemí Afriky a Latinské Ameriky a obecně globálního Jihu nebude schopna splácet své zahraniční dluhy, což povede buď k masivnímu nesplácení, nebo přímo k odmítnutí dluhy splácet.

Co tedy udělají státy, když nebudou schopny platit vyšší ceny za energii? Janet Yellenová, která byla šéfkou Federálního rezervního systému a nyní je ministryní financí, říká: „No, co uděláme: použijeme Mezinárodní měnový fond k zachování unipolární hegemonie Ameriky.“ Prostě otevřeně říká, že si musíme udržet americkou kontrolu nad světem – a uděláme to prostřednictvím MMF.

To v praxi znamená vytvoření zvláštních práv čerpání z MMF, což bude něco jako volné peníze, z nichž většina půjde do Spojených států na podporu jejich vojenských výdajů v zahraničí pro celou tu obrovskou vojenskou eskalaci. A současně to umožní MMF říci zájemcům: „Pomůžeme vám splatit vaše dluhy a získat energie, ale je to podmíněné: Musíte snížit mzdy, přijmout protipracovní legislativu, souhlasit se zahájením prodeje vašeho národního majetku a s privatizací.“

Energetická a potravinová krize způsobená válkou NATO proti Rusku bude použita jako páka nejen k prosazení privatizace, z velké části pod kontrolou amerických investorů, bank a finančníků, ale také uzamkne země na oběžné dráze USA. Možná více než globálního Jihu se to bude týkat zejména Evropy.

V jakém smyslu?

Vždyť už se to děje. Euro ztrácí na hodnotě, protože eurozóna popravila – vlastním sebevražedným rozhodnutím o sankcích – své exportní trhy v Rusku a velké části Asie. A nyní také doma, protože export vyžaduje energie, a náklady na její dovozy raketově rostou. Už teď přistoupili na to, že za 3 miliardy dolarů vybudují nová přístavní zařízení pro nákup amerického zkapalněného zemního plynu. Ovšem za trojnásobek až sedminásobek ceny, kterou platí nyní Rusku. To německým firmám kromě jiného téměř znemožní vyrábět hnojiva a pěstovat v dosavadním množství všechny plodiny. Euro to zničí. Ale nejde jen o něj.

Největší propad ze všech měn zaznamenal japonský jen, protože Japonsko rovněž veškerou svou energii a většinu potravin dováží a udržuje své úrokové sazby velmi nízké, aby podpořilo své finanční hospodářství. Takže i japonská ekonomika bude obětována. Problém je, že tentokrát nejde o nějakou „nehodu“, ale součást plánu. Nebude trvat dlouho

a ze Spojených států uslyší: Samozřejmě chceme vám pomoci, dáme vám třeba speciální práva pro čerpání a další hospodářskou pomoc. Ale už je načase, abyste přepsali ústavu, a mohli mít na své půdě atomové zbraně. Už oficiálně nezazní, že je to proto, abychom mohli bojovat proti Číně až do posledního Japonce – stejně jako to teď děláme s Ruskem na Ukrajině. Prostě – „nechte nás to udělat za vás“

Kdo sleduje jenom naše korporátní média, musí nabýt dojmu, že Ukrajinci a NATO bojují proti Rusům. Ve skutečnosti je to výhradně válka Spojených států, která dokonce není primárně namířena proti Rusku – to je jen její bonus. Především však chtějí využít konflikt jako prostředek k obnovení ztracené kontroly nad svými spojenci a celým západním světem. Slovy Janet Yellenové: znovunastolení americké unipolární moci.

Myslíte, že tato strategie uspěje?

Nakonec bude sebezničující. Všimněte si, že téměř každý americký politik tak či onak pronese: „Musíme být opatrní, nechceme sebevraždu Ameriky“. Očividně z toho mají všichni obavy. Je to prostě obrovský hazard.

S armádou zjevně nebyly konzultovány sankce uvalené na ruskou energetiku, ani plány ministerstva zahraničí a Národní bezpečnosti. Je to obnovený šílený plán washingtonských neokonzervativců. Ti vedou tuto válku prostřednictvím NATO. A je zřejmé, že v armádě o ní existuje mnoho stále sílících pochybností, ale nemluví se o tom veřejně.

A je fascinující, že v Evropě proti tomu stojí pouze opozice z pravého křídla – jako Marine Le Penová. Nikoli zleva. Vlastně bych ani neměl říkat levice, ta už fakticky není, měl bych říct pravé křídlo sociálně demokratických stran či labouristů – ty dnes zcela stojí za NATO. A nezdá se, že by v těchto zemích existovala jako politický imperativ obava, že se jejich země zcela zhroutí do závislosti na Spojených státech.

Přitom když se podíváte třeba na různá hlasování v OSN, zda jít proti Rusku, spousta zemí se buď zdrží hlasování, nebo hlasuje proti. Znamená to, že mezi západním světem – Evropou a Severní Amerikou – a Eurasií, tedy především Čínou, Indií, Ruskem a jejich okolím byla spuštěna nová Železná opona.

Otázka je, co se brzy stane s Tchaj-wanem, Japonskem a Severní Koreou. Jsou prakticky k mání. A do toho formální šéf NATO Jens Stoltenberg řekl, že NATO musí bránit Evropu v Tichomoří, tedy proti Číně. Takto se celý konflikt rozrůstá. Záměrně. Plánovitě.

Už prakticky není možné, aby vše skončilo nějakou dohodou či smlouvou. Rusko si nemůže dovolit prohrát, protože pokud prohraje, NATO umístí atomové zbraně přímo na Ukrajinu na ruské hranice, jako to chce udělat v Lotyšsku a Estonsku, přičemž tohle samozřejmě ze sebezáchovných důvodů Rusko nikdy – bez razantní odpovědi – nedovolí. A USA? To je ještě jednodušší. Víceméně otevřeně slyšíme: "Nemůžeme prohrát, protože pokud prohrajeme, Biden nebude znovu zvolen."

A Rusko? Může tenhle vojenský a ekonomický brutální tlak přečkat? Nyní přerušilo dodávky plynu do Polska a Bulharska. Řekněme, že ostatní části Evropy následují jejich příklad a odmítnou platit za plyn v rublech, jak Putin požaduje. Může si Rusko dovolit odříznout více zemí od ruské energie, nebo podle vás Putin blufuje?

Samozřejmě si to může dovolit, protože Rusko je dnes už do značné míry soběstačné. Nejen energeticky. Nezapomeňme, že přežilo devadesátá léta a šokovou terapii. Každá země, která přežije takhle děsivou šokovou terapii, má obrovské zkušenosti. Takže s daleko menšími problémy může přežít. Na rozdíl od Evropy. Jestli tedy někdo blufuje, pak je to EU, nikoli Putin.

Devadesátá léta sice Rusko přežilo, ale za strašlivou cenu a oběti. Naznačujete, že by tomu Rusko mohlo čelit znovu?

Nemyslím, že to bude zase tak vážné. Už ho Západ totiž nemůže rozebrat zevnitř jako za Jelcina. Je kompletně přestavěno. Nejen vojensky – i když tam je to nejvíc viditelné. Je přebudováno ale také ekonomicky. A dostatečně propojeno s jinými než západními ekonomikami. Má podporu Číny, Indie, řady mocností Blízkého východu, a dokonce i Latinské Ameriky a dalších zemí. Už ho nelze rozebrat zevnitř.

Proto Biden znovu a znovu hystericky opakuje: „Musíme zničit Rusko, protože když zničíme Rusko, odřízneme ho od Číny, a teprve pak můžeme jít proti Číně, našemu skutečnému nepříteli.“ Opakuje mantru, která je ovšem už nereálná: Musíme rozsekat svět, který je potenciálně proti nám, nejprve Rusko a poté Čínu, a pak možná také Indii. Biden v tom byl velmi explicitní. A jak reagovala Indie? Jsme ekonomicky propojeni s Ruskem a budeme v tom pokračovat. Takové uvažování Washingtonu je prostě šílené a nerealistické. Zkouší staré násilnické triky, které už ovšem nefungují.

Vezměme třeba jen to, ruské zahraniční rezervy byly Západem brutálně ukradeny. Už jen za to by Rusko mohlo zavřít plynové kohoutky. Ale Moskva reaguje jinak, daleko klidněji, což Západ přivádí k ještě větší zuřivosti. V zásadě bude spolupracovat s Čínou na vytvoření nějakého druhu vzájemných měnových swapů, aby si mohly navzájem držet měnu. A Čína ví, že nakonec její pomoc bude splacena prostřednictvím nového plynovodu. Rusko prostě dospělo k racionálnímu rozhodnutí, že se oddělí od Západu. Od Evropy, od Spojených států. Kromě marginálních zbytků obchodu, se zcela přeorientuje, protože pochopilo, že nemůže být neustále vystaveno vyděračským podmínkám a současně obavám o svou další nezávislou státní existenci.

Což ho ovšem bude bolet.

Ano, bude to bolet. Ale Západ nakonec víc. Rusové stojí z více než 80 % za Putinem. Není to jako v 90. letech, kdy byli naprosto demoralizovaní. Skončí to pravděpodobně úplným rozkolem mezi Západem a Eurasií. Stále více zemí Afriky a Jižní Ameriky se spojuje s eurasijskou ekonomikou – a v důsledku toho se evropské a americké ekonomiky smršťují. To není propaganda, ale fakt.

Čínský prezident Si konstatoval, že americká a evropská ekonomika se zmenšují a že je to na desetiletí. Myslím, že jde o docela přesnou analýzu. A Si také řekl, že je to proto, že centrálně plánovaná ekonomika, kterou nazývá socialismus nebo marxismus s čínskými rysy, je efektivnější než demokracie, protože demokracie se velmi rychle mění v oligarchii a oligarchie se mění v dědičnou aristokracii.

Neříkám to rád, ale i v tom má rovněž pravdu. Západ už není demokracií. Západ se mění v dědičnou aristokracii. A Číňané se snaží zabránit finanční třídě, aby se stala

nezávislou, protože pro ně je bankovníctví a úvěry stále veřejnou službou. To je nejdůležitější sektor, který dělá Čínu tak odlišnou od Spojených států.

Fakticky už je to tak, že bankéři a Wall Street jsou centrálními plánovači USA. S tím rozdílem proti Číně, že jejich centrální plánování je výhradně ve prospěch sektoru financí, pojišťovnictví a nemovitostí. Zatímco čínští bankéři mají na starosti Čínu prostřednictvím ministerstva financí. Nesnaží se vytvářet kapitálové zisky pro bohaté rodiny oligarchů, ale využívají finance k vybudování čínského průmyslu a infrastruktury – a nezávislosti na Západě. Což současně znamená, že Amerika nikdy nemůže provést Číně takovou krádež, jakou právě udělala Rusku.

Takže to, co vidíme, ve skutečnosti není jen válka mezi NATO a Ruskem. Především je to doslova třídní válka neoliberálů proti lidem závislým na práci po celém světě. Záměr dosáhnout moci financí nad prací.

Myslíte tedy, že ve světě – včetně západního – hrozí hladová krize, o které sice nemluvíme, ale měli bychom se na ni připravovat?

Hrozba? To je přece cíl! To je to, na co se Západ zaměřuje. Pokud si přečtete, co Klaus Schwab říká o takzvaném Velkém resetu, hned to pochopíte: Prý je na světě nejméně o dvacet procent více lidí, než by mělo být – zejména na globálním Jihu. Miliardáři ze Schwabova „Ekonomického fóra“ to říkají už docela natvrdo: Populace musí „prořádnout“. Je tu příliš mnoho spotřebitelů, kteří neprodukují dostatek bohatství. Myslí tím ovšem bohatství pro ně. Takže ano, přijde docela obyčejný hladomor – a nepůjde o nehodu, ale plán. Každý, kdo se podívá na základní ekonomické trendy, vidí, že je to nevyhnutelné a plánovité. Právě o tom se diskutovalo v rámci celého neoliberálního plánu Bidenovy administrativy a Deep State za ní.

Carl Gershman, bývalý šéf National Endowment for Democracy, nazval Ukrajinu, cituji, „Největší dosažitelnou cenou“ v boji proti Rusku. Když Obamova vláda připravovala a financovala Majdan, tvrdil, že převedení Ukrajiny na západní oběžnou dráhu povede ke změně režimu v Rusku a k pádu Vladimira Putina. Myslíte si to také?

Ale ne, Gerssman sní, je to původně trockista, nyní neokon, takže musí jedovatě nenávidět silné Rusko. Ale vůbec tomu nerozumí.

Je to tedy příklad té velké trajektorie mezi trockisty a neokony, kterou v dnešních Spojených státech vidíme?

Právě tak. Ano. V tom je celá ta tragédie Západu.

Zdroj:

<https://www.veteranstoday.com/2022/05/06/sociopath-neocons-sacrifice-ukrainians-and-global-poor/>